Me – இயேசு மரிய மகதலேனாவுக்குத் தோன்றினார் யோவான் 20:
11-18 | 1

– Save This Page as a PDF–

இயேசு மரிய மகதலேனாவுக்குத் தோன்றினார் யோவான் 20: 11-18

நிசான் மாதம் பதினேழாம் நாள், ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை சுமார் 7:00 மணிக்கு

இயேசு மகதலேனா மரியாளுக்குத் தோன்றுகிறார். ஆழமாக ஆராயுங்கள்: இயேசு தம்முடைய சொந்த அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தோன்றுவதற்கு முன்பே, ஏன் மகதலேனா மரியாளுக்குத் தோன்றினார்? அவளுடைய துக்கத்தையும் குழப்பத்தையும் இறுதியாக எது உடைக்கிறது? அவள் பதினொரு அப்போஸ்தலர்களிடம் திரும்பியது, யோவான் 20:2-ல் உள்ள நிகழ்வுடன் எவ்வாறு வேறுபடுகிறது? இயேசு இங்கு தம்முடைய சீடர்களைக் குறிக்க என்ன சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்? இனிமேல் அவர்களுடைய உறவில் புதிதாக என்ன இருக்கிறது (யோவான் 15:15)? இயேசு உயிர்த்தெழுந்த பிறகு, தம்மை முதலில் காண்பதற்காக மகதலேனாவைச் சேர்ந்த மிரியாமைத் தெளிவாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். மரியாளுக்கு அவர் தோன்றியது ஏன் அவ்வளவு முக்கியமானதாகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகவும் இருந்தது?

சிந்தித்துப் பாருங்கள்: துக்கத்தின் வேளையில் கிறிஸ்து உங்கள் பெயரை எவ்வாறு குறிப்பிட்டார்? அது உங்களை எவ்வாறு பாதித்தது? நம் இரட்சகர் உங்கள் சகோதரர் என்பது உங்களுக்கு என்ன அர்த்தம் தருகிறது?

உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய இந்தக் கூற்று ஒரு புனைவாக இருந்திருந்தால், இதைச் செய்வதற்கு இது சரியான வழியாக இருந்திருக்காது. யூத சட்டத்தின்படி, ஒரு பெண்ணின் சாட்சியம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இதனால்தான் “இயேசுவின் சீடர்கள்” பெண்களை உடனடியாக நம்புவதில்லை. உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய பொய்யைக் கூறும் ஒருவர், யூதர்களின் சாட்சியக் கருத்தின்படி, அதை ஆண்களாகவோ அல்லது குறைந்தது இரண்டு

Me – இயேசு மரிய மகதலேனாவுக்குத் தோன்றினார் யோவான் 20:
11-18 | 2

அல்லது மூன்று ஆண்கள் கொண்ட ஒரு குழுவாகவோ சொல்லியிருப்பார். எனவே, உயிர்த்தெழுதலின் முதல் தோற்றத்தை ஒரு பெண் கண்டதாகக் காட்டுவது, உண்மையில் அந்த உயிர்த்தெழுதல் கூற்றை நம்பகத்தன்மை வாய்ந்ததாக ஆக்குகிறது.¹⁶⁶¹

மரியாள் மகதலேனா (சாரா பெத் பாக்கா வரைந்த ஓவியம்: இணைப்புகள் மற்றும் ஆதாரங்களில் கூடுதல் தகவல்களைக் காண்க) கல்லறைக்குத் திரும்பி வருவதற்குள், பேதுருவும் மற்றும் யோவானும் ஏற்கனவே வந்து சென்றுவிட்டிருந்தனர். இப்போது தனியாக, செய்வதறியாது தவித்து, துக்கத்தால் நிலைகுலைந்து போன அவள், கல்லறைக்கு வெளியே நின்று கட்டுப்படுத்த முடியாதபடி விம்மி அழுதாள். அவளுடைய இரட்சகர் இறந்துவிட்டார், யாரோ அவருடைய உடலை எடுத்துச் சென்றிருந்தனர். அவள் அழுதுகொண்டே, கல்லறைக்குள் பார்க்கக் குனிந்தபோது, இயேசுவின் உடல் இருந்த இடத்தில், தலைப்பக்கத்தில் ஒருவரும், காலடியில் ஒருவருமாக, வெள்ளுடை அணிந்த இரண்டு தேவதூதர்கள் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டாள். கல்லறைக்கு அவள் முதன்முறை வந்தபோதே, மேசியா உயிர்த்தெழுந்துவிட்டார் என்று தேவதூதர்கள் அவளிடம் அறிவித்திருந்தபோதிலும் (லூக்கா 24:5b-6a),மரியாளுக்கு இன்னும் புரியவில்லை. எனவே, முந்தைய அறிவிப்பின் வெளிச்சத்தில், அவர்கள் அவளிடம், “பெண்ணே, ஏன் அழுகிறாய்?” என்று கேட்டார்கள். இயேசு உயிர்த்தெழுந்தார் என்ற அவர்களின் செய்தியை அவள் நம்பியிருந்தால், கண்ணீருக்கு அவசியமே இருந்திருக்காது. மரியாளின் பதில், வெற்று கல்லறையைப் பற்றிய அவளுடைய விளக்கத்தை வெளிப்படுத்தியது. இதயம் நொறுங்கிய தன் விம்மல்களுக்கு இடையே, மிரியாம் இவ்வாறு கதறினாள்: “அவர்கள் என் ஆண்டவரை எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள்; அவரை எங்கே வைத்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை” (யோவான் 20:11-13). இதற்குத் தேவதூதர்கள் எந்தப் பதிலும் அளிக்கவில்லை.

அப்போதுதான் அவள் திரும்பிப் பார்த்தபோது, இயேசு அங்கே நிற்பதைக் கண்டாள். உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் முதல் தோற்றம் இதுவே. முதலில், அவருடைய உயிர்த்தெழுந்த உடலில் இருந்த பெரும் வித்தியாசத்தின் காரணமாக, அவள் அவரைச் சற்றும் அடையாளம்

Me – இயேசு மரிய மகதலேனாவுக்குத் தோன்றினார் யோவான் 20:
11-18 | 3

கண்டுகொள்ளவில்லை (யோவான் 20:14). தற்செயலாக, அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு அவர் யார் என்பதை உடனடியாக உணராதவள் அவள் மட்டும் அல்ல. அன்றைய தினம் பிற்பகலில், அவருடைய சீடர்களில் இருவர் எம்மாவுஸ் செல்லும் வழியில் அவருடன் சிறிது தூரம் பயணம் செய்தபின், அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டன (லூக்கா 24:13-35). அவருடைய முகம் வித்தியாசமாக – மகிமைப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தது. யோவான் பின்னர் அவரை இவ்வாறு விவரித்தார்: அவருடைய தலைமுடி கம்பளியைப் போலவும், பனியைப் போலவும் வெண்மையாக இருந்தது, அவருடைய கண்கள் எரிகிற நெருப்பைப் போலவும், அவருடைய குரல் வெள்ளப்பெருக்கின் சத்தத்தைப் போலவும் இருந்தது (வெளிப்படுத்தல் 1:14-15).

இயேசுவா, தேவதூதர்கள் கேட்ட கேள்வியையே திரும்பக் கேட்டு அவளிடம், “பெண்ணே, ஏன் அழுகிறாய்? நீ யாரைத் தேடுகிறாய்?” என்று கேட்டார். அவள் அவருடைய தோற்றத்தை மட்டுமல்ல, அவருடைய குரலையும் அடையாளம் கண்டுகொள்ளவில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவை உயிரோடு காண்பாள் என்று மரியாள் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர் தோட்டக்காரர் என்று எண்ணி, அவள், “ஐயா, நீர் அவரைக் கொண்டுபோய்ப்போட்டிருந்தால், அவரை எங்கே வைத்திருக்கிறீர் என்று எனக்குச் சொல்லும், அப்பொழுது நான் அவரைக் கொண்டுபோய்ப்போடுவேன்” என்றாள் (யோவான் 20:15).

அவர் அவளுடைய பெயரைச் சொன்னாலே போதும், அவள் உடனடியாக அவரை அடையாளம் கண்டுகொண்டாள். அவர் தம்முடைய ஆடுகளைப் பெயர் சொல்லி அழைக்கிறார்… அவைகளும் அவருடைய சத்தத்தை அறிந்திருக்கின்றன (யோவான் 10:3-4 NKJV). பின்பு இயேசு, அவளைப் பெயர் சொல்லி, “மிரியாம்” என்றார். அவள் இயேசுவைப் பார்க்கத் திரும்பியபோது – அவரை உண்மையாகவே பார்த்தபோது – அவருடைய உயிர்த்தெழுதலை ஏற்றுக்கொண்டு, அரமேய மொழியில், “ரபோனி!” அதாவது “என் போதகரே!” என்று கூக்குரலிட்டாள் (யோவான் 20:16). மரியாளின் துக்கம் உடனடியாக விவரிக்க முடியாத மகிழ்ச்சியாக மாறியது.

உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவர் ஏன் அவர் மகதலேனாவைச் சேர்ந்த,

Me – இயேசு மரிய மகதலேனாவுக்குத் தோன்றினார் யோவான் 20:
11-18 | 4

துக்கத்திலிருந்த மிரியாமுக்கு முதலில் தோன்ற வேண்டும்? சமூகத்தின் விதிகளின்படி, நம்பகமான சாட்சியாகக் கூட இல்லாத ஒரு பெண்ணிடம், இந்த மிக முக்கியமான, வரலாற்றையே மாற்றக்கூடிய வெளிப்பாட்டை அவர் ஏன் ஒப்படைக்க வேண்டும்? சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள், அவர் இன்னும் கொஞ்சம் முன்னதாகவே வந்திருந்தால், மாபெரும் அப்போஸ்தலர்களான பேதுரு மற்றும் யோவான் ஆகிய இருவருக்கும் தம்மை வெளிப்படுத்தியிருக்கலாமே. அது இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்காதா? இருப்பினும், மேசியா மகதலேனா மரியாவைத் தேர்ந்தெடுத்தார், மேலும் இயேசுவைப் பற்றி நாம் அறிந்தவற்றிலிருந்து, அவருடைய நேரமோ அல்லது அவருடைய தேர்வோ தற்செயலானவை அல்ல. உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவை முதலில் காணும் உன்னத கௌரவத்திற்கு மிரியாம் ஒரு சரியான நபராக இருந்தார் – விசித்திரமாக, அவர் ஒரு பெண்ணாக இருந்ததே இதற்குப் பொருத்தமாக இருந்தது.

ஏழு பிசாசுகளின் பிடியில் எவ்வளவு காலம் சிறைப்பட்டிருந்தார்கள் என்று யாருக்குத் தெரியும்? அந்தப் பகைவனுக்கு எதிரான கிறிஸ்துவின் தீர்க்கமான வெற்றியை முதன்முதலில் காண, மரிய மகதலேனாவை விட சிறந்தவர் யார் இருக்க முடியும்? எதிரி உண்மையில் எப்படிச் செயல்படுகிறான் என்பதை அவள் தனது வேதனையான தனிப்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து அறிந்திருந்தாள். இயேசு, மரியாளைப் பிசாசுகளிடமிருந்து , அவளை,விடுவித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அதைவிட மிக அதிகமாகச் செய்தார். தமது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் மூலம், இயேசு பாவத்தின் மற்றும் மரணத்தின் வல்லமையை முறியடித்தது மட்டுமல்லாமல், அவளை முன்பு துன்புறுத்திய பிசாசையும் வென்றார்.

சர்ப்பத்தின் வித்துக்கும் ஸ்திரீயின் வித்துக்கும் (ஆதியாகமம் 3:15) இடையே நடந்த போரின் முடிவு இங்கே தீர்மானிக்கப்பட்டது. மேலும், இயேசு மரியாளிடம், “பெண்ணே, ஏன் அழுகிறாய்?” என்று கேட்டது எவ்வளவு பொருத்தமானது! ஒரு கல்லறைத் தோட்டத்தில் இப்படிக் கேட்பது விசித்திரமாகத் தோன்றினாலும், இந்த விஷயத்தில், அந்தக் கேள்வி ஆழமானது. மிரியாம் காலியான கல்லறையின் முன் அழுது கொண்டிருந்தாள்; அதுவே நம் அனைவரின் கண்ணீருக்கும் நம்பிக்கையைத்

Me – இயேசு மரிய மகதலேனாவுக்குத் தோன்றினார் யோவான் 20:
11-18 | 5

தரும் ஒரே வரலாற்று நிகழ்வாகும். மரியாள் தான் தேடியதைக் கண்டிருந்தால் – அதாவது, மரித்த மேசியாவைக் கண்டிருந்தால் – நாம் அனைவரும் விரக்தியில் அழுவதற்கு ஒரு காரணம் இருந்திருக்கும். அதற்குப் பதிலாக, அவரே வெற்றியாளர்! சூழ்நிலைகள் எவ்வளவு மோசமாகத் தோன்றினாலும், நம்பிக்கை உயிரோடு இருக்கிறது; இயேசு போரில் வென்றுவிட்டார், மீதமுள்ள வரலாறு என்பது வெறும் துடைத்தெறியும் வேலை மட்டுமே. எதிரி தோற்கடிக்கப்பட்ட பகைவன், மரியாளின் மற்றும் நமது விடுதலை முழுமையடைந்தது.

அவள் அவரை அடையாளம் கண்டுகொண்டபோது மரியாளின் முகத்தில் ஏற்பட்ட ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியும் கலந்த தோற்றத்தை நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க மட்டுமே முடியும். கொடிய துக்கம் ஒரு கணத்தில் மாபெரும் மகிழ்ச்சியாக மாறியது. நாங்கள் மனம் உடைந்து கதறி அழுதோம். எங்களால் இயேசுவைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. நாங்கள் எல்லா நம்பிக்கையையும் இழந்துவிட்டோம். அப்போது யேசுவா வருகிறார். அவர் எங்கள் பெயரைச் சொல்கிறார். திடீரென்று மேகம் விலகுகிறது, எங்கள் துன்பங்கள் தாங்கக்கூடியதாகின்றன. நாங்கள் ஒருவித பரவசத்தை உணர்கிறோம். மேசியா மிகவும் அருகில் இருப்பது போல் தெரிகிறது, எங்கள் நம்பிக்கையும் அப்படியே.1662

லூக்காவின் நற்செய்தியிலிருந்து நாம் அறிந்துகொண்டவற்றுடன் இந்தத் தகவலை இணைத்துப் பார்க்கும்போது, இயேசுவுடன் பயணம் செய்த பெண்களில் மரியாளும் ஒருவர் என்பது நமக்குத் தெரிகிறது (இணைப்பைக் காண கிளிக் செய்யவும்: Eg – மரியாள் மகதலேனா மற்றும் வேறு சில பெண்கள் தங்கள் சொந்த வழிகளில் இயேசுவை ஆதரித்தனர்). மிரியாம், ரபி யேசுவாவின் பள்ளியில் ஒரு மாணவியாக இருந்தார் என்பதும் தெளிவாகிறது. அவருடைய வார்த்தையைக் கேட்கவும், அவரைக் கவனித்து அவருடன் உரையாடவும் சராசரியை விட அதிகமான வாய்ப்புகளால் அவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்தார். மீண்டும், இது ஒரு புனைக்கதையாக இருந்திருந்தால், நீங்கள் இங்கே ஒரு பெண்ணைப் பயன்படுத்தியிருக்க மாட்டீர்கள், ஏனென்றால் யூத கலாச்சாரத்தில் பெண்கள் நம்பகமற்ற சாட்சிகளாக இருந்தனர்.

Me – இயேசு மரிய மகதலேனாவுக்குத் தோன்றினார் யோவான் 20:
11-18 | 6

அந்த நேரத்தில் மிரியாம் அவரை ஒருபோதும் அவள் அவனைப் போல விடமாட்டாள் என்பது போலப் பற்றிக்கொள்ள முயன்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் இயேசு சொன்னார்: “என்னைப் பற்றிக்கொள்வதை நிறுத்து, ஏனென்றால் நான் இன்னும் பிதாவிடம் திரும்பிச் செல்லவில்லை” (யோவான் 20:17அ NASB). கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் மரியாள் மகதலேனாவின் அசாதாரண குணத்திற்கு ஒரு தனித்துவமான வழியில் சாட்சி அளித்தன. நம்மில் பெரும்பாலோர் அப்போஸ்தலனாகிய தோமாவைப் போலவே தயக்கமுள்ளவர்களாகவும், சந்தேகப்படுபவர்களாகவும், அவநம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும் இருக்கிறோம். கர்த்தரின் அடையாளத்தைச் சரிபார்க்கும்படி, இயேசு தோமாவைத் தன்னைத் தொடுமாறு வற்புறுத்தினார் (யோவான் 20:27). கிறிஸ்துவின் சீடர்களில் பெரும்பாலோர், குறிப்பாக இந்த பின்நவீன யுகத்தில், தொடர்ந்து அவரிடம் நெருங்கி வர வற்புறுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதும் வருத்தமானதும் (ஆனால் உண்மை) ஆகும். ஆனால் மரியாளோ, இதற்கு மாறாக, அவரை விட விரும்பாமல், தன் உயிருக்காக அவரைப் பற்றிக்கொண்டாள்!1663

இங்கே அவர் சொல்வதிலிருந்தும், எபிரேயர் 9:11-12, 24 மற்றும் 10:12-ல் அவர் சொல்வதிலிருந்தும், பரலோகத்தில் உள்ள மகா பரிசுத்த ஸ்தலமாகிய, மிகவும் பரிபூரணமான ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் இயேசு தமது சொந்த இரத்தத்தைப் பலியாகச் செலுத்தினார் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்கிறோம். எனவே, அவர் பரலோகத்திற்கு ஏறிச் செல்லும் வரை அவரைத் தடுத்து வைத்திருக்க முடியவில்லை. ஆனால், அதற்குப் பதிலாக, என் சகோதரர்களிடம் (கிரேக்கம்: அடெல்போஸ்) சென்று, நான் என் பிதாவிடமும் உங்கள் பிதாவிடமும், என் தேவனிடமும் உங்கள் தேவனிடமும் திரும்பிப் போகிறேன் என்று அவர்களிடம் சொல்லுங்கள் (யோவான் 20:17b CJB). அடெல்போஸ் என்ற வார்த்தையை உடன் பிறந்த சகோதரர்களைக் குறிக்கவோ அல்லது கர்த்தருக்குள் இருக்கும் சகோதரர்களைக் குறிக்கவோ பயன்படுத்தலாம். அது எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைச் சூழல் தீர்மானிக்கிறது. இங்கே சூழல் அப்போஸ்தலர்களைப் பற்றியது, எனவே அது கர்த்தருக்குள் இருக்கும் சகோதரர்களைக் குறிக்கும்.

Me – இயேசு மரிய மகதலேனாவுக்குத் தோன்றினார் யோவான் 20:
11-18 | 7

இயேசு பிதாவாகிய தேவனை விடத் தாழ்ந்தவர் என்பதால், அவர் தேவனாக இருக்க முடியாது என்பதை நிரூபிக்க யெகோவாவின் சாட்சிகள் இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் (இதைப் பற்றி மேலும் வாசிக்க,Kr-‘பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் போதிப்பார்’ என்ற நூலைப் பார்க்கவும்). இவர் உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவே தவிர, பூமியில் ஊழியம் செய்யும் ஒரு மனிதராக, ‘நான் இன்னும் பிதாவிடம் திரும்பிப் போகவில்லை’ என்று சொல்லும் இயேசு அல்ல என்று அந்தச் சாட்சிகள் கூறப்போகிறார்கள். இயேசுவே தேவனாக இல்லாதிருந்தால், அவரால் அப்படி ஒரு கூற்றைச் சொல்லியிருக்க முடியுமா? இந்த வசனம், ஒருவேளை மேசியாவின் ஆளுமை பற்றிய கோட்பாட்டின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்றை வெளிப்படுத்துகிறது.

இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகில் வாழ்ந்தபோது, இரண்டு இயல்புகளை அவர் ஒன்றிணைத்திருந்தார்: ஒருபுறம், கடவுளின் இயல்பான தெய்வீக இயல்பு, மறுபுறம், மனிதனின் இயல்பான மனித இயல்பு. இயேசு ஒரே நேரத்தில் கடவுளாகவும் மனிதனாகவும் இருந்தார். அவர் ஐம்பது சதவீதம் கடவுளாகவும் ஐம்பது சதவீதம் மனிதனாகவும் இருக்கவில்லை; அவர் நூறு சதவீதம் கடவுளாகவும் நூறு சதவீதம் மனிதனாகவும் இருந்தார்.

நற்செய்தி நூல்களைப் படித்து, கிறிஸ்துவின் கூற்றுகளையும் செயல்களையும் கவனமாகக் குறித்துக்கொள்வது ஒரு சுவாரஸ்யமான பயிற்சியாகும். சில சமயங்களில் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகம் எவ்வாறு வலியுறுத்தப்படுகிறது என்பதையும், மற்ற சமயங்களில் கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும் காணலாம். உதாரணமாக, யோவான் 4-ஆம் அதிகாரத்தில், இயேசு தனது பயணத்தால் களைப்படைந்திருந்ததால்,அவர் கிணற்றருகே அமர்ந்து சமாரியப் பெண்ணுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். மனிதன் மட்டுமே சோர்வடைவான்; கடவுள் சோர்வடைவதில்லை அல்லது களைப்படைவதில்லை (ஏசாயா 40:28). கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மைக்கு மற்றொரு உதாரணம், அவர் சிலுவையில் தொங்கிக்கொண்டிருந்தபோது காணப்படுகிறது. அவர் மரித்துக்கொண்டிருந்தார், மேலும் அவர் தனது தந்தையிடம் ! இறுதி ஜெபங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.நிச்சயமாக, கிறிஸ்து மரித்தபோது, மரித்தது இயேசுவின் மனிதத்தன்மையே தவிர, மேசியாவின்

Me – இயேசு மரிய மகதலேனாவுக்குத் தோன்றினார் யோவான் 20:
11-18 | 8

தெய்வீகத்தன்மை அல்ல. ஏனெனில், தெய்வீக கிறிஸ்து ஒருபோதும் மரிக்க முடியாது. எனவே, யேசுவா மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தபோது, கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மையே, அதாவது மனித இயேசுவே, மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார்.நான் இதை இட்டுக்கட்டவில்லை! ஆகவே, சிலுவையில் அவர் மரித்த பிறகு, பிரதான தூதனான மிக்கேலாக மீண்டும் ஆவதற்காக, யேசுவா ஒரு ஆவியாக கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழ வேண்டியிருந்தது. ஆ, அவர்கள் இயேசுவே, என்னவொரு சிக்கலான வலையைப் பின்னுகிறார்கள்!

ஆகையால், யேசுவாவின் தெய்வீக இயல்பையும் மனித இயல்பையும் விளக்குவதற்கு, நற்செய்திகள் முழுவதும் இயேசுவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட இரண்டு சிறப்புப் பட்டங்களான ‘மனிதகுமாரன்’ மற்றும் ‘தேவகுமாரன்’ ஆகியவற்றை நாம் பார்த்தாலே போதும். மேசியா தாமே அந்த இரண்டு பட்டங்களையும் பயன்படுத்தினார். ஆம், நிச்சயமாக! நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், ஒரு காலம் வருகிறது – உண்மையில், அது ஏற்கெனவே வந்துவிட்டது – மரித்தோர் தேவகுமாரனின் குரலைக் கேட்பார்கள், அதைக் கேட்பவர்கள் உயிரடைவார்கள். ஏனெனில், பிதா தமக்குள்ளே ஜீவனைக் கொண்டிருப்பதுபோல, குமாரனும் தமக்குள்ளே ஜீவனைக் கொண்டிருக்க அவர் கொடுத்திருக்கிறார். மேலும், அவர் மனிதகுமாரனாக இருப்பதால், நியாயத்தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் அதிகாரத்தையும் அவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். இதைக் குறித்து ஆச்சரியப்படாதீர்கள்; ஏனெனில், கல்லறையில் உள்ள அனைவரும் அவருடைய குரலைக் கேட்கும் காலம் வருகிறது (யோவான் 5:25-28).

தேவனுடைய குமாரன் என்பது மேசியாவின் தெய்வீகத்தைக் காட்டும் ஒரு பட்டமாகும், எனவே அதனுடன் வரும் செயலைக் கவனியுங்கள். தேவனுடைய குமாரனின் சத்தத்தைக் கேட்பவர்கள் வாழ்வார்கள். தேவன் ஒருவரால் மட்டுமே நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்க முடியும்! மறுபுறம், நாம் 27 மற்றும் 28 ஆம் வசனங்களைப் பார்க்கும்போது, கிறிஸ்து மனித குமாரனாக இருப்பதால், நியாயத்தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் அதிகாரத்தை தேவன் அவருக்குக் கொடுத்திருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அவருடைய தெய்வீக சுபாவமே நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கும் அந்த ஒருவர் அற்புதத்தைச் செய்கிறது (காண்க: Ms-விசுவாசியின் நித்திய

Me – இயேசு மரிய மகதலேனாவுக்குத் தோன்றினார் யோவான் 20:
11-18 | 9

பாதுகாப்பு), மேலும் அவருடைய மனித சுபாவமே மனிதகுலத்தை நியாயந்தீர்ப்பதோடு தொடர்புடையது. எனவே, யோவான் தம்மைத் தம்முடைய சீடர்களுடன் “என் சகோதரர்கள்” (யோவான் 20:17b) என்று அடையாளப்படுத்தியபோது, கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மையை இங்கே வலியுறுத்தினார்.1664

அவர் கலிலேயாவுக்குத் திரும்புவார், அங்கே பதினொரு அப்போஸ்தலர்களும் அவரைச் சந்திக்கவிருந்தனர். உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய தனது புரிதலால் வந்த புதிய மகிழ்ச்சியுடன், மரியாள் அப்போஸ்தலர்களிடம், “நான் கர்த்தரைக் கண்டேன்!” என்ற செய்தியைச் சொன்னாள். மேலும், அவர் இந்த வார்த்தைகளைத் தன்னிடம் கூறியதாகவும் அவர்களிடம் சொன்னாள் (யோவான் 20:18). அவளுடையது ஒரு அசாதாரணமான மரபுரிமையாகும். அந்தப் பெருமையை ஒருவராலும் ஒருபோதும் பகிர்ந்துகொள்ளவோ அல்லது அவளிடமிருந்து அதைப் பறிக்கவோ முடியாது. ஆனால், மேசியாவின் மீது அவள் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த அன்பை நாம் பின்பற்ற முயலலாம், அவ்வாறு செய்ய வேண்டும்.